

Kancelaria Adwokacka

Adrian Chrzanowski

A d w o k a t

43-100 Tychy

ul. Budowlanych 29/14

tel. 0 – 32 – 747- 55-79

Tychy dnia 29.11.2010 r.

Trybunał Konstytucyjny
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Skarżący:

M J

P K S

T

z siedzibą

T ul. Z

- zast. przez adw. Adriana Chrzanowskiego
adres do doręczeń jak dla strony.

Skarga konstytucyjna

W imieniu skarżącego M J , którego pełnomocnictwo załączam, wnoszę:

1. o uznanie Art. 4 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron postępowania za niezgodny z art. 64 ust. 2 Konstytucji;
2. o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Słupsku postanowieniem z dnia . listopada 2010 r., sygn. akt . rozpoznał zażalenie skarżącego na postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia . lipca 2010 r., sygn. akt . w przedmiocie zwrotu kosztów stawieństwa świadka na posiedzeniu w postępowaniu karnym. W Uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy w Słupsku wskazał, iż podstawą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest art. 4 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach

świadków, biegłych i stron postępowania regulujący kwestie zwrotu kosztów podróży w postępowaniu karnym, albowiem w postępowaniu karnym nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r., a w szczególności art. 86 przedmiotowej Ustawy umożliwiające zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży.

Skarżący podnosząc zarzut niekonstytucyjności niniejszego przepisu z art. 64 ust. 2 Konstytucji podnosi, że istniejący stan prawny w sposób nieuzasadniony różnicuje kwestie zwrotu kosztów dojazdu świadków niezależnie od nich, a w szczególności różnicuje ją ze względu jedynie ze względu na przedmiot postępowania. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z art. 86 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach w sprawach cywilnych świadkowi należy się de facto zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży. Wezwany więc do wstawiennictwa świadek może ubiegać się w rozsądnym zakresie o zwrot pełnej kwoty wydatków poniesionych w związku ze stawiennictwem. Tymczasem w skutek pominięcia w regulacji Ustawy postępowań karnych doszło do zróżnicowania praw majątkowych świadków stawiających się postępowaniach karnych, albowiem w tychże postępowaniach świadkowi przysługuje jedynie ryczałt kosztów komunikacją masową, a więc zmusza to świadka do narażenia się na znaczne uciążliwości i wydłużenie czasu podróży poprzez korzystanie z publicznych środków masowej komunikacji. Podkreślić w tym miejscu należy, że informacja o wezwaniu na rozprawę w charakterze świadka nie zawiera jasnej informacji w przedmiocie sposobu zwrotu kosztów dojazdu i jedynie wskazuje sygnaturę akt sprawy do której jest wzywany.

W tym stanie rzeczy uzasadnionym jest zarzut, że w aktualnym stanie prawnym dochodzi do nieuzasadnionego różnego traktowania praw majątkowych świadków w zależności od przedmiotu sprawy, w której zostali powołani. Taki stan prawny narusza dyspozycję art. 87 ust. 1 Konstytucji, albowiem w sprawach cywilnych świadek otrzymuje faktycznie zwrot całości kosztów podróży własnym pojazdem bez obowiązku korzystania z publicznych środków komunikacji, natomiast w postępowaniu karnym bez uzasadnionej przyczyny prawa majątkowe świadka są ograniczone.

Na szczególne podkreślenie zasługuje okoliczność, że w toku postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie sygn. akt SK 13/08 wszystkie strony postępowania uznały, iż zaskarżona norma prawna jest niezgodna z art. 64 ust. 2 Konstytucji. Przedmiotowe postępowanie jest jednak aktualnie zawieszona z powodów formalnych, a czas rozpoznania skargi konstytucyjnej w powyższej sprawie może ulec znacznemu opóźnieniu. Tymczasem zaskarżona norma prawa stanowi nadal podstawę szeregu rozstrzygnięć na szkodę skarżącego, co

zasadnym czyni konieczność ponownego złożenia skargi konstytucyjnej na podstawie nowych rozstrzygnięć sądowych.

Mając powyższe na względzie wnoszę o uznanie Art. 4 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron postępowania za niezgodny z Art. 64 ust. 2 Konstytucji

Za skarżącego
ADWOKAT
Adwokat
Adrian Chrzanowski

Załączniki:

- odpis skargi;
- pełnomocnictwo.